

børn og unge mennesker også gælder disses beskæftigelse i familievirksomheder, når arbejdet udføres erhvervsmæssigt, uanset at beskæftigelse i sådanne virksomheder normalt falder udenfor lovens område, jfr. § 1, stk. 2, nr. 2. Det er videre i bemærkningerne udtalt, at hensynet til internationale vedtagelser vel ikke kræver, at det nævnte arbejde (arbejde i familievirksomheder) også omfattes af de øvrige bestemmelser i kapitel 8, men at det må anses for rimeligt at lade også disse bestemmelser gælde, således navnlig at forbudet mod anvendelse af børn under 14 år til erhvervsmæssigt arbejde også omfatter familievirksomheder.

§ 44 giver derfor kapitel 8's bestemmelser gyldighed også for familievirksomheder, men kun forsåvidt angår erhvervsmæssigt arbejde. Bestemmelsen i § 40 om lavalderen for beskæftigelse finder herefter anvendelse på familievirksomheder, når børnenes arbejde her er erhvervsmæssigt.

Når der derefter spørges om, hvorledes bemærkningerne til § 44, litra 1, rimer med de ovenfor anførte bemærkninger til lovforslagets § 40, skal man henvise til, at bemærkningerne til lovforslagets § 40 siger, at børns *ikke-erhvervsmæssige* arbejde i en landbrugers bedrift er tilladt, og at bemærkningerne til forslaget § 44 intet ændrer heri, idet de kun omhandler paragraffens forbud mod børns *erhvervsmæssige* beskæftigelse og således slet ikke rører ved børnenes ikke-erhvervsmæssige beskæftigelse. Resultatet er altså, at i det omfang et barns beskæftigelse under 14 år må anses for erhvervsmæssig, er den forbudt såvel hos fremmede, jfr. § 40, stk. 1, som i familievirksomheder, jfr. § 40, stk. 1, sammenholdt med § 44, litra 1, hvorimod børns ikke-erhvervsmæssige arbejde er tilladt såvel i familievirksomheder som hos fremmede, når det ikke drejer sig om arbejde af den i forslaget § 40, stk. 1, 2. punktum, omhandlede art.

Johan Strøm.

G. Drachmann,
fg.

Det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende
forslag til lov om arbejderbeskyttelse.
